

debeli kakor otročja glava; v sredi teh orehov je koščica z vlaknato lupino. Ta koščica ima, dokler še ni popolnoma zrela, v sebi neko hladilno, mleku podobno tekočino — kokosovo mleko — katera se pozneje strdi v mandeljnasto, trdo, v sredi votlo jedro. Kokosova palma cvetè skozi vse leto in nosi vsak mesec po 15—25 orehov. Ako se jedra izžmó, dobi se neka trda tolšča, kokosov loj, ki se rabi v narejanje mjila (zajfe). Iz sadov se dobiva tudi kokosovo olje. Deblo daje les za stavbe; iz vlaken, ki se dobé iz listov in cvetnih tulcev, spleta se različno pletivo. Iz trdih lupin se delajo čaše in druge posode.

Spomina vredna je tudi dateljnova palma, ki daje poglaviti živež Afrikancem, kateri jo pridno sadé in jej vode prilivajo; ta palma raste tudi v južnej Evropi, ali tukaj ne dozori nikoli svojega plodú. Kakor so pri nas okolo kmetjskih hiš ovočna (sadna) drevesa, tako so v vročih deželah okolo šotorov in koč lepe dateljnovne palme,

raste široko na okrog ter so nekateri kraji vsi poraščeni ž njo. Udomaćila se je tudi v južnej Evropi na bregovih sredozemeljskega morja. — Arekova palma daje orehe, bogate na čreslovini; te orehe rabijo strojarji. — Trstinasta palma, ki je vsa podobna ovijalnim rastlinam, vzraste 300 do 400 metrov dolga in daje palice trstovske (spanisches Rohr).

Takó bi še lahko mnogo drugih vrst palm našeli, ali to vam naj zadostuje, da bote znali, kolike koristi so palmova drevesa, ki so nam tudi v znamenje mirú in pokoja.

ki dajejo ondotnim prebivalcem po največ živeža.

Oljnata palma daje rumenkasto rudeče, surovemu maslu podobno palmovo olje, ki diši po vijolicah. Iz stržena sagove palme, ki ima izvrsten škrob v sebi, dela se sago. — Palma voskovicica je prevlečena s palmovim voskom, ki se rabi kakor naš čebelni vosek. — Pristlična palma ima komaj 31 centimetrov visoko deblo. Ta palma

— x.

Oslova tolažba.

(Basen.)

Ba nikedar vesel ne bom, to zdavna vem:

Neumen in postave neokretne sem,

Brez vsega sem poguma in brez vse moči,

Vse zaničuje me, vse pred menój beži;

Z osátom, slamo moram se živiti,

Do smrti moram tóvore nositi.

Zarés! nič dobrega na sveti nimam jaz!

V tolažbo mi jedíno je — moj lepi glas!

(Po M. Claudiusu E. B.)

— x —